

6. A halálraítélt húga

6.1. Fehér Aszló

Lovat lopott Fehér Aszló
a fekete hegyek aló
ollyant csattant az ustora,
meghallotta hét vármegye
hét vármegye hadnagyostuó
főkapitány kaplarostuó,
hét vármegye hadnagyostuó,
főkapitány kaplarostuó.

Bevetették a temlecbe
a temlecnek közepibe
a temlecnek közepibe,
ott is a legsetítebbe.

Csak szalatt a Fehér Anna
a temlecnek rostílyára:
– Bátyám, bátyám Fehér Aszló,
kicsoda itt most a bíró.

– Hugom, hugom Fehér Anna,
Horvát Miklós itt a bíró.

Csak szalatt a Fehér Anna
Horvát Miklós ablakjára:
– Bíró, bíró, Horvát Miklós,
eresztess ki Fehér Aszluót,
eresztess ki Fehér Aszluót,
hiszen az nékem bátyám uótt.

Adok neked tál aranyat,
tál aranyat, tál ezüstöt,
tál aranyat, tál ezüstöt,
csak eresz ki a bátyámat.

– Nem kell nekem tál aranyad,
tál aranyad, tál ezüstöd,
hállya velem egy iccakát,
kieresztem a bátyádat.

Csak szalatt a Fehér Anna,
a temlecnek rostílyára:

– Bátyám, bátyám Fehér Aszló
mit üzent itt most a bíró:
Nem kelly neki tál aranyam,
tál aranyam, tál ezüstöm,

hállyak ele egy iccaka,
kieresztyi a bátyámat.

– Hugom, hugom Fehér Anna,
ne hály vele egy iccaka,
szüzessíged elrontatod,
bátyád fejit levágotod.

Nem fogatta Fehér Anna,
csak vele hát egy iccaka.

Amint feküttek az ágyba,
Zörgís sett az udvarba.

– Bíró, bíró, Horvát Miklós,
Mi zörög az udvarodban?

– Lovat visznek itatóba,
Abla csereg a szájába.

Elig várta Fehér Anna
Hogy piros hajnal hasanna.

Csak szalatt a Fehér Anna
a temlecnek rostílyára,
a temlecnek rostílyára:
Csak má nem uótt ott a bátya.

Most szalatt a Fehér Anna,
Horvát Miklós ablakjára:

– Bíró, bíró, Horvát Miklós
hová tetted Fehér Aszlót!
hová tetted Fehér Aszlót,
hiszen az nekem bátyám uótt.

– Anna, Anna, Fehér Anna,
ne itt kerezsd a bátyádat,
zöld erdőbe sík mezőbe,
akasztuófa tetejébe.

– Bíró, bíró, Horvát Miklós,
nem átkozlak nagy átokval,
nem átkozlak nagy átokval,
nem is szidlak száz szitokval:

Borod, búzád ne teremjen,
szőlüötőkéd kiszáraggyon,
szőlüötőkéd kiszáraggyon,
víz előttd megáraggyon.

Víz előtted megáraggyon,
lovad lába megbotollyon,
lovad lába megbotollyon,
híd alattad beszakaggyon.

Mozsdó vized vírré vállyon,
törökzód meglobággyon,
lángot vessen, nagyot vessen,
és az tíged megígessen,
és úgy üssön meg a minkő,
mint a búzát a malomkő.

Cséplőgépes cséplés, Zsére

6.2. Lovat lopott Fehér László...

Zsére (Nyitra)

Poco rubato, quasi giusto ♩ = 92 Földesi Ferencné Elgyütt Ilona, 1907
 Gy.: Ág Tibor, 1974

Jó es - tét, jó es - tét,
 Só - ki bí - ró - né asz - szony.
 Itt - hon - e van a lá - nya,
 A szép tün - dér kis - asz - szony?

1) 2) 3)
 2. 3. 9. 3. 7 - 9. 11. 4 - 7.

4) 5)
 4. 9.

Hét vármegye hadnagyostó, *)
 Hadnagy uram káplárostó.

Bevetették a tömlöcbe,
 A tömlöcnek közepibe,
 A tömlöcnek közepibe,
 Ott is a legsetítebbe.

El is ment a Fehér Anna
 A tömlöcnek ablakára:
 – Bátyám, bátyám, Fehér László,
 Ki ittent mostan a bíró?

– Hugom, hugom, Fehér Anna,
 Horvát Miklós itt a bíró.
 El is ment a Fehér Anna
 Horvát Miklós udvarába.

– Bíró, bíró, Horvát Miklós,
 Szabadítsd ki Fehér Lászlót,
 Szabadítsd ki Fehér Lászlót,
 Hisz az nekem nagybátám ót.

Adok neked tál aranyat,
Tál aranyat, tál ezüstöt,
Tál aranyat, tál ezüstöt,
Csak ereszd ki a bátyámat.

– Anna, Anna Fehér Anna,
Nem köll nekem tál aranyad,
Tál aranyad, tál ezüstöd,
Hállyál velem egyg íccaka.

El is ment a Fehér Anna
A börtönnek ablakára:
– Bátyám, bátyám, Fehér László,
Mit üzen itt most a bíró.

Nem köll neki tál aranyam,
Tál aranyam, tál ezüstöm,
Hállyak vele egyg íccaka,
Kiereszti a bátyámat.

– Hugom, hugom, Fehér Anna,
Ne hál vele egyg íccaka,
Szűzessíged elvíteted,
Bátyád fejit levíteted.

Nem hallgatta Fehér Anna,
Csak vele hált egyg íccaka,
Amint feküdtek az ágyban,
Zörgís támadt az udvarban.

– Bíró, bíró, Horvát Miklós,
Mi zörög az udvarodban?
– Lovat visznek itatóra,
Zabla csereg a szájában.

Alig várta Fehér Anna,
Hogy piros hajnal hasadna,
Szalad a börtönablakra,
De nem ót ott már a bátyja.

– Bíró, bíró, Horvát Miklós,
Hova tetted Fehér Lászlót,
Hova tetted Fehér Lászlót,
Hisz az nekem nagybátyám ót.

– Anna, Anna, Fehér Anna,
Ne itt keresd a bátyádat,
Zöld erdőbe, sík mezőbe,
Akasztófa tetejibe.

– Bíró, bíró, Horvát Miklós,
Nem átkozlak nagy átokkal,
Nem átkozlak nagy átokkal,
Nem is szidlak nagy szitokkal.

Borod, búzád ne teremjen,
Szőlőtőkéd kiszáradjon,
Víz előtted megáradjon,
Híd alattad beszakadjon.
Mosdóvized víré vályyon, *)
Törülköződ lángot hányjon,

Lángot hányjon, nagyot vessen,
És az tized megígessen.
És úgy üssön meg a nenkő,
Mint a búzát a malomkő.

**) a dallam második felére.*

Templomból jövő lányok, Zsére